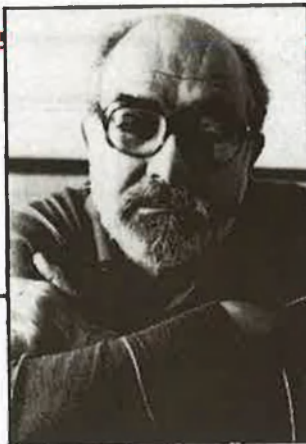

Callar i atorgar

Vicent Ventura

En la visita de Reagan tot ha funcionat com era d'esperar. Els uns hem exercit el dret de la protesta, els altres, el de l'adhesió incondicional, és clar, a la qual estan tan habituats, i els qui manen han continuat defensant-se de l'ambigüitat amb l'argument pragmàtic. La qual cosa ens deixa sense saber què haurien fet amb la llibertat que nosaltres utilitzàrem al carrer.

Perquè l'oposició de dreta, és a dir, la institucionalitzada i reconeguda com a tal, no ha enganyat ningú.

El mateix Fraga, que prenia el bany amb l'ambaixador EUA d'aleshores, a Palomares, quan va caure l'enginy atòmic que no va arribar a esclatar, ha pronunciat ara els elogis més subordinats que s'han pogut sentir mai. Ningú no s'ha d'estranyar que el «patriotisme» del senyor Fraga i dels seus seguidors parega tan contradictori. No ho és. El «patriotisme» sempre ha estat un pretext per exercir la dominació. Allò de «amb

la patria s'està, amb raó o sense, com amb la pròpia mare...», etc., és una irracionalitat com una casa. Malfieu-vos de tot allò que us presenten com a «sagrat». No hi ha res que valga la llibertat exigida com a preu. Si ens la volen traure, que siga a la força, i ja ens resistirem tant com podrem, però seria imbècil admetre dòcilment que ens la limiten.

Tot, per consegüent, està en l'ordre natural de les coses, pel que fa a la dreta, i també ho ha estat per a l'esquerra que no hi renuncia. El que no sabrem mai és si ho ha estat també per a l'anomenada «esquerra pragmàtica». ¿S'ha d'admetre com a signe de la seua protesta el fet que Guerra no va acudir a l'aeroport per rebre Reagan i que va dir abans de l'arribada de l'emperador allò que ell se'n fotia, perquè no seria a Espa-

nya? L'«oient» del govern ¿no es solidaritza amb els acords que prenen tots els ministres plegats? ¿O fa constar en l'acta dels consells el seu vot en contra?

M'imagine els militants més fervorosos del PSOE considerant des de les seues cases, o des d'allà on passen els caps de setmana, com és d'infantil l'esquerra, que encara es llança al carrer per exercir el dret de la protesta. ¿Es queden a casa per convicció, a la força, o també per «patriotisme»?

No parle ja del president González, que ara i abans s'ha manifestat pro-atlantista convençut. Recordem allò que preferia morir assassinat a la boca d'un metro de Nova York que no viure a Mòscou. Però ¿i els militants de base que tots sabem —cadascú els seus—, aquells que eren més anti-OTAN que ningú? ¿Poden callar sense atorgar? ¿Què votaran en el referèndum? ¿El mateix que els electors del senyor Fraga?

Probablement.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n.

Nom Domicili

Població D. P. Tel. part.

Lloc de naixement Any de naixement

Professió Lloc de treball

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal

En el cas corresponent, ompliu la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avinguda del Baró de Càrcer, 40. 13 46001-València

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els pregue que als rebuts que a nom d'

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ptes.

a pagar en terminis ^{semestralment} _{anualment} per la quantitat de ptes. siguen

pagats amb càrrec ^{al compte corrent} _{a la llibreta d'estalvis} núm.

..... de de 198

Firma